

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 uden for tillægsbetænkningen af Frank Jensen (S) og Leif Hermann (SF)

forkastedes, idet 64 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af justitsministeren

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Det ændringsforslag, vi lige har behandlet, kan være vigtigt nok, men selve loven betyder jo en ganske alvorlig byrde for et bestemt erhverv her i landet, nemlig vognmandserhvervet, som vil få pålagt afgifter på mange, mange millioner kroner. Det er så én ting.

Noget andet er, at denne afgiftspålæggelse er fuldstændig vilkårlig. Der står intet i lovforslaget om, i hvilket omfang der skal betales afgifter, om man kan få en tilladelse, der gælder et år, en måned, en uge, en dag. I det bekendtgørelsesudkast, ministeren har givet Retsudvalget, står der heller ikke noget som helst. Der er lavet et cirkulære, og det er en ren tjenestebefaling til politimestrene. Der står heller ikke noget som helst om, hvorvidt vognmanden skal betale for tilladelse, hver gang han kører, eller han kan få en uges, en måneds eller et års tilladelse.

Det vil for den enkelte vognmand kunne betyde en forskel på årsbasis på f.eks. – jeg vil tro, det er meget realistisk – 100.000 kr., 2 mio. kr. eller 5 mio. kr. Er det en større vognmand med specialtransporter, og er det en politimester, der foretrækker at give meget kortvarige tilladelser, kan udgiften til disse tilladelser blive meget stor. Er det en politimester, der er venligt stemt over for vognmanden eller vognmandserhvervet, kan man måske nøjes med en 1-års-tilladelse, altså at den kun skal fornys en gang om året.

I betragtning af beløbets størrelse, 1.000 kr. pr. gang, er det ikke ligegyldigt for borgeren, at man er fuldstændig retsløs i henhold til reglerne. Der er ingen angivelser overhovedet om, efter hvilke kriterier disse ganske store afgifter skal pålægges.

Jeg synes, det er i strid med nogle grundlæggende retsprincipper, det skaber usikkerhed, og det er urimeligt, at man ikke fra ministerens side, fra regeringens side, vil klargøre over for vognmandserhvervet, hvordan politimestrene har at forholde sig. Der er intet, der taler derimod.

Forhistorien er selvfølgelig den, at oprindelig havde man tænkt sig, at alle tilladelser i det nuværende system uden videre skulle belægges med 1.000 kr. Men ligesom så mange andre dele af loven har vist sig at være fuldstændig urimelige i deres funktion, har man her været nødt til at foretage en lang række tilbagetrækninger og komme med forslag til ændringer. Derfor står vi nu i den situation, at hele det system, der opbygges, er fuldstændig ukendt for dem, der skal administreres over for, for dem, der skal betale afgiften.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi ikke kan få et løfte her fra Folketingets talerstol om, at inden denne bekendtgørelse sendes ud i sin endelige udformning, bliver der fastlagt nogle kriterier, hvorefter det er muligt for de enkelte, der skal søge tilladelse, klart at se, hvornår de har ret til en tilladelse, og hvor lang tid en tilladelse kan gives for. Det må være et rimeligt krav.

Det andet, som også fru Kirsten Lee var inde på, var noget, vi drøftede i går under et møde i Retsudvalget. Det viser sig – det fik vi oplyst fra et konservativt medlem af Hillerød Kommunalbestyrelse – at de, der opstiller pølseboder rundt omkring i Tivoli osv., skal søge en engangstilladelse, hver gang de skal sælge burgere og pølser. Det er måske bare for en dag eller to, og hvis man skal betale 500 kr. for en sådan tilladelse, skal der løbes hurtigt med de borgere for at tjene penge. Så jeg håber, at ministeren også her vil erkende, at dette vil være urimeligt, og at sådan bør det ikke fungere.

Leif Hermann (SF):

Når man tager lovens tilblivelse og det arbejde, som Retsudvalget har haft med loven siden førstebehandling, i betragtning, tror jeg ikke,